

Posudek vedoucí bakalářské/ práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

**Karolina Burdová, Obraz Elišky Rejčky v české beletrii Pedagogická fakulta UK,
Praha 2014, 50 stran textu.**

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňu je</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.			x	
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.			x	
Struktura práce je vyvážená a logická.			x	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.				x
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.			x	
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.			x	
Autor správně cituje.				
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Karolina Burdová si zvolila za téma své bakalářské práce *Obraz Elišky Rejčky v české beletrii*. V Úvodu si vytkla jako cíl porovnat skutečný Rejččin život s tím, jak se jeví v krásné literatuře, kterou zde reprezentuje šest beletristických knih více či méně zaměřených na postavu této české královny. Mezi ně autorka omylem zařadila i knihu Gabriely Šarochové, *Radostný úděl vdovský*, která patří do žánru literatury naučné. Podle svého záměru chtěla sledované romány porovnat s historickou realitou a zjistit, do jaké míry jsou historicky věrné a jakým způsobem je v nich postava Elišky Rejčky prezentována. K dalšímu bodu programu citujeme autorku: “Nakonec bude (práce- K.Ch.) shrnovat historické kvality jednotlivých knih. A podívá se i na to, zda by tyto knihy mohly být užitečné k přiučení se o tomto období, konce Přemyslovců v Čechách a počátku vlády Lucemburků.”

Historická část představuje Rejčku na cca šesti stranách textu. Jde o stručné převyprávění Rejččina života. Při jeho popisu autorka používá jednoduché, lakonické věty. Tato jednoduchost působí až ahistoricky, neboť většina procesů, o nichž se zmiňuje, byla složitější, než aby se dala popsat takto jednoznačně. Obdobně stručně autorka pokračuje při zpracování sledovaných románů. U každého z autorů nabízí krátký medailon a dále podává stručný obsah příslušné knihy se zdůrazněním toho, zda je vylíčení okolností historicky věrné či nikoliv. Záměr sám celkem chvályhodný, ovšem v pojetí Karoliny Burdové nejde než o verifikaci několika málo dat, neboť hlubší historické souvislosti nezná a není proto schopna posoudit, do jaké míry je jejich popis v jednotlivých knihách věrohodný (např. smrt krále Rudolfa I. před Horažďovicemi, příprava Domažlického míru). Ani kapitoly věnované popisu Rejčky u jednotlivých autorů nepřinášejí mnoho nového, neboť se autorka soustřeďuje zejména na to, zda příslušný spisovatel popisuje celý Rejččin život, či zda se soustřeďuje jen na jeho některé etapy, plus přidává charakteristiku Rejččiny postavy v jednotlivých knihách. Poslední v úvodu anoncovaná část, zda je možné se z beletrie něčemu přiučit, není vypracována pro každou knihu zvlášť, ale tvoří součást závěru bakalářské práce, kde je jí věnováno devět řádek. Možnost aplikace výsledků předkládané bakalářské práce, např. při výuce dějepisu, zůstala nevyužita.

Ono také mnoho výsledků není. Rozkročení práce jako mezioborové mezi historií a literaturu se neuskutečnilo. Možné historické přístupy- např. rozčlenění studovaných knih podle data jejich vzniku a sledování proměny hlavní postavy, podle toho, co která doba

akcentuje, se nevyužily. Autorka sice poctivě vyjmenovává, jaké školy který autor studované literatury navštěvoval, rozdílů jejich práce však s výjimkou Gabriely Šárochové nereflektuje. Atd.

Velké výhrady mám k použití odborné literatury. Jedenáct položek historické literatury je žalostně málo. K mnoha tématům, o nichž se Karolina Burdová okrajově zmiňuje, existuje přitom mnoho titulů. Přelom 13. a 14. století patří k tématům mnohokrát zpracovaným a nahlíženým různými autory z různých úhlů pohledu. Autorka však tuto širokou produkci nezná a své znalosti tématu opírá pouze o několik základních prací. Navíc odbornou literaturu používá pouze v první “historické” kapitole a dále s ní již většinou nepracuje, ani ji při posuzování krásné literatury necituje.

I když je v bakalářské práci historii věnováno jen málo prostoru, lze i zde najít některé omyly. Na rozdíl od autorky se například nedomnívám, že se Rejččino jméno udrželo v historii zejména pro její mimomanželský vztah s pánem z Lipé, to možná v beletrii, v historii je však známa především proto, že byla dvojnásobnou českou královnou. Král Václav neodkázal Rejčce důchody z královských měst (s.37), ale z měst věnných.

Autorka, ač studentkou českého jazyka, má se svou mateřštinou značné problémy, o čemž svědčí četné výchyly z vazeb a další literární prohřešky.

Například: Oženit za někoho (s. 32);

Oba pak v Brně spočinou na věčnost (s.45);

Většina autorů se v historii velice dobře orientují a neuvádí čtenáře ve zbytečné omyly (47);

Svou krásu a šarm podle něj využívá ke zlému prospěchu (s.47);

Richenza tu není vnímána pouze jako krásná žena, ale i jako vzdělaná, a to například v hudebním duchu (s. 35).

Některé věty jsou nedomyšlené: “Richenza se pokusí poslat dopis Elišce Přemyslovně, aby propustila jejího milence, ten však nedorazí. Proto dojde k boji mezi šlechtou a královským vojskem.” Kdyby dopis přišel, válka by se nekonala? (K.Ch).

“V tomto bodě se autor mýlí. Je možné, že Jan cítil nějakou náklonnost ke královně vdově, ale určitě s ní neměl milostný poměr, protože v tu dobu se stýkala Rejčka pouze s Jindřichem z Lipé. “ (45).- Jak to autorka ví? (K.Ch.).

Jiné věty jsou možná nedopsané: “Mezi její oblíbené knihy patří příběh Danteho Aligieriho, který jí přivezl....” (s.41).

Závěr:

Bakalářská práce Karoliny Burdové jako celek je značně povrchní, myšlenkově jednoduchá a stylisticky nezvládnutá. Zůstává hluboko pod průměrem jiných bakalářských prací. Proto ji nelze doporučit k obhajobě.

V Praze 12.1.2015

Prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.